

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/111/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517200112
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517200112.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu U. banka P., a.s., so sídlom S., W. XX, I.: XX XXX XXX, proti žalovanému L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom kpt. M. E. 4, L., o zaplatenie 1.695,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. februára 2018, č. k. 3Csp/3/2017- 38, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. čo do splatnosti peňažného plnenia z m e ň u j e tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.695,99 eura s úrokmi vo výške 28% zo sumy 1.695,99 eura od 09.12.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.695,99 eura s úrokmi vo výške 28 % zo sumy 1.695,99 eur od 09.12.2016 do zaplatenia všetko v mesačných splátkach vo výške 20,- eur splatných do posledného dňa v mesiaci, počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09.01.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.695,99 eur spolu s úrokmi vo výške 28% ročne od 09.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 21.05.2014 uzatvoril zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pre žalovaného zriadil a viedol účet. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného, o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsahu uznáva a dlh je ochotný zaplatiť v splátkach najviac po 20,- eur mesačne. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 282, § 285 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 708 ods. 1, § 710 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom pre uznanie nároku podľa citovaného z ustanovenia § 282 CSP možno rozhodnúť aj v spotrebiteľských sporoch, implicitnou podmienkou pre takéto rozhodnutie plynúcou z ustanovenia § 295 CSP o vykonávaní dôkazov aj bez návrhu, je skutočnosť, že žaloba je podaná dôvodne. Pretože podaná žaloba je v celom rozsahu dôvodná, súd na návrh žalobcu obsiahnutý v samotnej žalobe rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie. O povolení zaplatenia uplatneného nároku v pravidelných mesačných splátkach súd rozhodol s poukazom na celkové príjmové a majetkové pomery žalovaného a nepriaznivú situáciu, v ktorej sa ocitol v dôsledku splácania ďalších dlhov. Z tohto dôvodu mu povolil splátky vo výške, ktorú navrhol. Bude však jeho povinnosťou náležite dodržiavať platobnú disciplínu aj do budúcnosti, v opačnom prípade sa neuhradením jednej splátky stane splatným celý dlh naraz. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru

jej úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v tomto spore v plnom rozsahu, preto mu súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku o splatnosti peňažného plnenia, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že s argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že priznanie plnenia v splátkach po 20,- eur mesačne nezodpovedá spravodlivému rozhodnutiu veci a navyše súd nedostatočne zistil pomery žalovaného. Pri priznanej splátke 20,- eur mesačne bude žalovaný splácať len istinu viac ako 7 rokov. Splácanie dlhu v splátkach po 20,- eur mesačne je tak ekonomicky neúnosné pre žalobcu ako veriteľa a v konečnom dôsledku poškodzuje aj samotného žalovaného, pretože na úrokoch a úrokoch z omeškania zaplatí vyššiu sumu, a teda aj celková suma, ktorú zaplatí žalobcovi, bude vyššia. Žalobca je ďalej toho názoru, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku. Súd prvej inštancie vychádzal len z tvrdení žalovaného, že má ďalšie dlhy, je na predčasnom dôchodku s príjmom 470,- eur, nevlastní žiaden majetok a býva v prenajatom byte. Žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy o svojich pomeroch a súd dokazovanie na preukázanie odôvodnenia priznania plnenia v splátkach nevykonal. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/39/2017-99 zo dňa 28.06.2017, ktorým sa odvolací súd nestotožnil s postupom prvoinstančného súdu, pokiaľ umožnil žalovanému dlh splácať v splátkach, nakoľko ide o výnimočné oprávnenie, ktoré musí byť dostatočne odôvodnené konkrétnymi majetkovými pomermi tej strany, ktorej sa toto oprávnenie priznáva. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/498/2016-72 zo dňa 15.05.2017, ktorým súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti splatnosti istiny, nakoľko žalovaný iba tvrdil skutočnosti, ktorými odôvodnil žiadosť o povolenie splátok, avšak tieto nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi. Rovnako aj z rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/135/2017-86 zo dňa 25.05.2017 vyplýva, že žalovaný mal povinnosť produkovať dôkazy o svojej finančnej situácii. Žalobca vyjadril názor, že vzhľadom na čas podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol príbežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Dal do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/185/2017-136 z 27.09.2017, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu v splatnosti, pričom uviedol, že povolenie splátok žalovaným na zaplatenie súdom priznaného peňažného plnenia žalobcovi, teda plnenie priznané práve v dôsledku neplnenia zmluvnej povinnosti žalovaných spočívajúcej v nedodržaní povinnosti postupného splácania dohodnutého so žalobcom v zmluve, by bolo v podstate v rozpore s cieľom, ktorý žalobca žalobou sledoval. Žalobca má nepochybne právo na to, aby mu bola pohľadávka zaplatená v primeranej lehote. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal plnenie v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec (v napadnutom rozsahu - čo do splatnosti peňažného plnenia) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku o splatnosti peňažného plnenia podľa § 388 zmeniť z nasledovných dôvodov:

5. Podľa § 232 ods. 2, 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

6. Citované ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Základná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

7. Súdna prax pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, vychádza z konkrétnych okolností prípadu. Je nutné prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia

v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa. Preto súd musí určiť lehotu na plnenie tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami.

8. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o povolení splácať dlh v splátkach. Odvolací súd vychádzal z toho, že priznaním mesačnej splátky vo výške 20,- eur by sa jednalo o stále sa navyšujúci (a nesplniteľný) dlh vzhľadom na úročenie, ktoré bolo priznané súdom prvej inštancie, pričom takéto splácanie dlhu vo výške určenej súdom prvej inštancie by nebolo ani v prospech žalovaného. Odvolaciu námietku žalobcu tak vyhodnotil ako dôvodnú.

9. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, a preto je súd povinný náležite preskúmať osobné a majetkové pomery žalovaného. Odvolací súd má za to, že žalovaný svoju platobnú neschopnosť uhradiť uloženú povinnosť voči žalobcovi naraz nepreukázal. Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o nepriaznivej finančnej situácii. Súd prvej inštancie na žalovaným uvádzanú nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu prihliadol bez vykonávania dokazovania v tomto smere a umožnil mu mesačné splátky vo výške 20,- eur. Odvolací súd však na takýto postup dôvod nevidel, nakoľko samotná okolnosť, že žalovaný tvrdil, že je dlžníkom v ďalších nebankových spoločnostiach nie je dôvodom na rozhodnutie o povolení plnenia v splátkach.

10. Vzhľadom na uvedené, keďže odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na postup podľa § 232 ods. 3 druhá veta CSP, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní podľa zásady úspechu vo veci úspešný v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).